

hos den administrerende Handelsminister og hos Lovgivningsmagten, som skal tage Bestemmelse derom. Jeg anser det for at være en af de gode Bestemmelser i dette Lovforslag, at man paa den Maade ligesom har skabt et Initiativ, som formentlig vil kunne udnyttes til Gavn for Kronens Værdi, hvis det skulde vise sig, at der er stadig Nedgang.

Til det ærede 18de tingvalgte Medlem vil jeg ogsaa gerne sige, at jeg anser det ikke for umuligt gennem en Valutacentral at foretage Importregulering, hvis man vil. Dersom det ærede Medlem vil tænke tilbage, vil det ærede Medlem erindre, at Handelsministeren under det radikale Ministerium har fremsat den Tanke, at man netop ved Afgivelse af Valuta skulde kontrolere Importen, saa det er jo en Maade at gøre det paa, som sikkert ikke kan være det ærede Medlem helt fremmed. Men man maa naturligvis være i Stand til at nægte at afgive Valuta til saadant Import, som man mener ikke er fremmende for Danmarks økonomiske Interesse, og det maa naturligvis endvidere være saaledes, som det vist ogsaa en Gang blev foreslaaet, at man ikke kan faa Varer klareret over den danske Toldgrænse, medmindre man fra Valutacentralen har Attest for, at der er givet Bevilling til den Valuta. Jeg anser netop Valutacentralen for et udmærket Apparat, hvis man vil ind paa at begrænse Importen, hvad vi for vort Vedkommende mener bliver nødvendigt, og jeg kunde derfor tænke mig, at Oprettelsen af denne Valutacentral kunde give Anledning til, at vi senere faar saadanne rimelige og fornuftige Foranstaltninger, som er nødvendige for Danmarks fremtidige Økonomi.

Den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (Schovelin) sang en smuk Hymne til de frie Kræfters Spil saavel paa Børsen som alle andre Steder, og uden naturligvis at kunne deltage i Sangen saa smukt som det ærede Medlem skal jeg sige, at jeg havde ogsaa ventet mig en saadan Hymne. Men jeg er ikke sikker paa, at det netop nu er Øjeblikket, hvor der trænges til den Slags Hymner. Det ærede Medlem ved lige saa godt som jeg, at selv om der kan gøres en videnskabelig Distinktion mellem Spekulation i den Forstand, det ærede Medlem omtalte det, og Spil, er det i Praksis ganske umuligt, og der er ikke Spor af Tvivl om, at der for Tiden foregaar umaadelig meget Spil i Valutahandelen, medens det overfor det ærede Medlem som Børskommissær foregiver at være den gode, den fine Spekulation.

Schovelin: En græsk Vismand har sagt: Vogt dig fremfor alt for at være i Vildfarelse. Det forekommer mig, at man i Øjeblikket er i Vildfarelse, hvis man tror, det er Spekulationen, der nedbringer den danske Krone. Hvis man tror det, er det en meget beklagelig Vildfarelse, og saa er det højst rigtigt for hvem, der har Modertil, at sige: Dette er fuldstændig forkert, det er en Forveksling af Aarsag og Virkning. Thi naar en Mand med Held kan spekulere i Kronens Nedgang, er det, fordi den gaar nedad og at dette i og for sig opfordrer til at udnytte denne Nedgang. Det er ikke en blot videnskabelig Distinktion, jeg har gjort, men en i høj Grad praktisk Distinktion. At Spil og Spekulation flyder over i hinanden, er efter min Mening ingen Indvending; thi det ligger i den sande, den nødvendige Spekulations Natur, at den er et Skøn over Fremtiden, og et saadant Skøn maa, da Fremtiden nu en Gang er skjult for os Mennesker, altid være usikkert, altsaa have i sig et aleatorisk Moment, et Hasardmoment. Derfor nytter det heller ikke, at den højtærede Handelsminister siger: Naar jeg har indsat den Bestemmelse i § 3, 2det Stykke, 2det Punktum, ligger deri ingen „Tilskyndelse til at spekulere“, vedkommende Importør skal bare dække sig. Ja, det ved jeg vel. Han vil med andre Ord ingen Risiko have. Men hvad vil da det sige? Det vil sige, at en anden skal paatage sig Risikoen, nemlig den, der sælger ham Valutaen. Han løber saa Risikoen i Stedet for, og hvorfor i al Verden skulde han sælge Valutaen, uden fordi han, modsat den anden, tror, at Valutaen vil synke? Han vilde jo være en fuldstændig Taabe, hvis han solgte den til en Pris, der laa lavere end den, han efter de tre Maaneders Forløb kunde faa. Derfor, om man staar paa Hovedet eller paa Benene, flytter Spekulationen altid med, ligesom Nissen i Æventyret, og ligesom jeg er overbevist om, at i den højtærede Handelsministers gode Købmandsforretning var Nissen en venlig Husalf, vil jeg ogsaa gerne have, at han ikke skulde blive forfærdet, naar han saa samme Nisses røde Hue paa Børsen. Men noget andet er — og det er jeg ganske enig med den højtærede Minister i, derfor tror jeg heller ikke, Uenigheden er saa farlig stor —, at der er nogle Gespenster, som er farlige. Der er Misbrug af Spekulationen ved Siden af Brug af Spekulationen, og for saa vidt man vil komme det til Livs paa fornuftig Maade, er jeg for mit Vedkommende gerne med dertil. Men det ligger i hele den usunde Spekulations